

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3788/2023
23.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милица Роглић, адвокат из ..., против туженог „DIVI TRANS DOO“ Крагујевац, чији је пуномоћник Горан Брдар, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3812/22 од 11.05.2023. године, у седници одржаној 23.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3812/22 од 11.05.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3812/22 од 11.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 1757/21 од 17.06.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па је тужени обавезани да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: на име накнаде за претрпљене физичке болове 162.000,00 динара, - на име накнаде за претрпљени страх 90.000,00 динара све са законском затезном каматом од 21.02.2020. године, као дана пресуђења, до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев за разлику између траженог и досуђеног износа ставом првим изреке, и то: за износ од 88.000,00 динара на име накнаде за претрпљене физичке болове за износ од 60.000,00 динара на име накнаде за претрпљени страх. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 241.640,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате док се захтев за законску затезну камату од дана пресуђења до дана извршности одбија као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3812/22 од 11.05.2023. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Тужилац је поднео одговор на ревизију, са предлогом да се иста одбаци.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11... и 10/23 - други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади нематеријалне штете. По оцени Врховног суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни потреба новог тумачења права у погледу примене одредбе члана 164. Закона о раду, чланова 154, 174. 192. и 200. Закона о облигационим односима, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, а код утврђења да је тужилац као запослени код туженог претрпео повреду на раду када је обављао послове превоза робе на релацији Србија - Москва на граничном прелазу Нови Јуруковић (на описани начин). У конкретном случају, Врховни суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним схватањем које је изражено кроз одлуке Врховног суда и Врховног касационог суда, па се неосновано указује на другачије одлуке нижестепених судова, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази

динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 22.02.2018. године, и означена вредност предмета спора је 400.000,00 динара. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 252.000,00 динара.

У конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужилац тражи заштиту права из радног односа, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, па како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то ни ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић